

MANIFESTO ALCEMOS A VOZ

No marco das xornadas feministas de marzo de 2020, as mulleres crentes, de movementos e comunidades, alzamos a voz para dicir que:

VIMOS DE LONXE

Dunha longa tradición feminista que loitou pola dignidade das mulleres, que esixiu a igualdade de dereitos, poder votar, liberdade sexual e reprodutiva, e que no século XXI se recoñece diversa, que se amosa cunha forza xove e anovada, e este próximo 8 de marzo volverá saír á rúa para alzar a voz e dicir: abonda xa!

VIMOS DE LONXE

Das mulleres valentes e libres das primeiras comunidades cristiás, e de todas as que ao longo da historia se teñen negado a quedar recluídas nos roles secundarios e invisibles aos que a tradición eclesial e teolóxica as quería someter.

Mulleres protagonistas da súa fe que alzaron a voz para dicir en que crían. Mulleres insubmisas que loitaron para que a súa autoridade fose recoñecida, mulleres solidarias que se organizaron para atender ás persoas que máis o necesitaban, mulleres esperanzadas que creron que a transformación social e a xustiza eran posibles.

VIMOS DE LONXE

Da boa nova dun Xesús que transgrede as normas dunha sociedade fondamente patriarcal. Vimos do Xesús que trata ás mulleres como iguais, e dialoga con elas de ti a ti. Elas, como María Magdalena, son discípulas, amigas, mestras... Son en definitiva, persoas. Vimos dunha Igrexa que nos seus inicios fixo da igualdade entre homes e mulleres unha das achegas máis radicais do cristianismo á historia da humanidade. Recuperémola!

VIMOS DE LONXE E SOMOS MOITAS

Somos moitas as que en todo o mundo alzamos a voz.

Somos maioría nas tarefas de voluntariado, nas celebracións relixiosas, como catequistas, nos consellos parroquiais... Somos moitas nos movementos, asociacións, centros recreativos e no mundo educativo de crianzas e mocidade. Son incontables as congregacións de relixiosas que traballan día a día polos dereitos dos máis vulnerables, como as mulleres prostituídas ou vítimas da trata. Quen constitúe unha parte importante da Igrexa no século XXI? Nosoutras!

SOMOS MOITAS E DICIMOS ABONDA XA!

- Dicimos abonda xa! porque malia ser maioría somos consideradas como eternas menores de idade, e tratadas con condescendencia.
- Dicimos abonda xa! a ser invisibilizadas e silenciadas.
- Dicimos abonda xa! á discriminación por razón do sexo ou do xénero. Cantas mulleres vemos que representan á institución? Cantas teólogas traballan nas facultades de teoloxía? cantas acompañan espiritualmente? cantas son formadoras dos seminarios? Cantas poden tomar parte na toma das decisións máis importantes?
- Dicimos abonda xa! a que se nos negue o sacerdocio debido ao noso corpo, un corpo que sempre está baixo sospeita.
- Abonda xa dunha visión negativa da sexualidade, que crea sufrimento.
- Abonda xa dunha imaxe dun Deus exclusivamente masculino.

IMAXINAMOS E CONSTRUÍMOS UNHA IGREXA NOVA

- Unha Igrexa que é comunidade de iguais, onde a muller é recoñecida como suxeito de pleno dereito, con voz e voto en todas as partes, onde a muller é valorada polos propios talentos, carismas e aportes ás comunidades.
- Unha Igrexa onde o liderado é compartido entre mulleres e homes, leigos, leigas, persoas consagradas e sacerdotes. Unha igrexa paritaria, máis plural e menos xerárquica.
- Unha Igrexa que acompaña sen xulgar toda a diversidade das familias, de identidades e orientacións sexuais.
- Unha Igrexa onde as mulleres xa somos e nos recoñecemos con autoridade e liderado.
- Unha Igrexa que xa hoxe é semente de futuro.

VIMOS DE LONXE, SOMOS MOITAS E ALZAMOS A VOZ PARA DICIR ABONDA XA E ESIXIR UNHA IGREXA NOVA QUE NO MES DE MARZO DE 2020 DÁ UN PASO ADIANTE.

Marzo 2020
Asoc. Mulleres Cristiás Galegas Exeria